SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
39-400 Tarnobrzeg, ul. św. Barbary 1
tel. (0-15) 822 25 25, fax (0-15) 823 22 32
NIP 867-10-31-042

Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2013 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu stanowi ustawa z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. Nr 79, poz. 856 z 2001r. z późn. zm.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 poz. 267.) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012r. poz. 749). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003r. w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz. 1925), powiaty : kolbuszowski, mielecki, niżański, stalowowolski, tarnobrzeski oraz miasto Tarnobrzeg na prawach powiatu wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.
Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składa się z 21 członków : 6 etatowych i 15 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :	
wyższe prawnicze : 6	wyższe administracyjne : -

Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 8	wyższe administracyjne : 3	wyższe inne : 4

Wśród członków Kolegium jest 8 radców prawnych, 1 adwokat. 1 komornik.

2.2. Biuro Kolegium składa się z 7 osób - 4 osoby ma wyższe wykształcenie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnobrzegu mieści się w budynku którego właścicielem jest Skarb Państwa, położonym przy ul. Św. Barbary 12. Zajmuje 11 pomieszczeń biurowych o powierzchni 175,7 m^2.

Kolegium wyposażone jest w niezbędny sprzęt i urządzenia biurowe.

CZĘŚĆ II

WPŁYW SPRAW

1. **Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją - 2287**

   w tym spraw:

   1.1. pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego (łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych) /[1] - 84

   1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją - 2203

2. **Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją[2] :**

2.1. Liczba spraw administracyjnych - ogółem - 1938

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	200
2.	działalność gospodarcza	---
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	297
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	925
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	166

6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	145
7.	prawo wodne	19
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	14
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	22
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	75
11.	prawo górnicze i geologiczne	-
12.	egzekucja administracyjna	----
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	75

2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm. – dalej jako Ppsa)/[3] - 243

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 22

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych -

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 2158

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji /[4], w tym : akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /[5] — 36 - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	1233
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji /[6] - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	217

3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : uznające zażalenia za uzasadnione 7	38
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm.)	243
5.	pozostałe /[7]	427

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) /[8]	740
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) /[7]	94
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) /[7]	273
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) /[7]	55
5.	pozostałe	71

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) /[9]	-
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) /[8]	1

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) /[8]	47
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) /[8]	42
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) /[8]	22
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) /[8]	-
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) /[8]	-
8	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	-
9.	pozostałe	105

2. **Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją/[10]** **- 95**

CZĘŚĆ IV
ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. **Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem** **- 27**

   w tym ugody - --
2. **Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO** **- 6**
3. **Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO/[9]** **- 7**

CZĘŚĆ V
SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. **Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm. – dalej jako Ppsa) :**

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 243

w tym :

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 226

- wskaźnik „zaskarżalności" /[11] -12,94 %

1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 1

1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 3

1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem - 13

1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/[12] -

2. **Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :**

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 154

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia		Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym :		152
	uwzględnienie skargi	36	
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym :		2
	uznające skargi za uzasadnione	-	

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium.

1) W 2013 roku zaistniał problem w stosowaniu art. 12 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami. Jego istota sprowadza się do niewłaściwej interpretacji tego przepisu przez organy administracyjne (wydziały komunikacji), co w konsekwencji powoduje go stosowanie także do osób, których ustawodawca nie zamierzał objąć zakresem tego przepisu. Mianowicie, w sytuacji orzeczenia przez sąd karny zakazu prowadzenia pojazdów określonej kategorii, organ administracji orzeka w drodze decyzji o cofnięcie tych uprawnień w orzeczonym przez sąd zakresie, i jednocześnie odmawia wydania pozostałych przysługujących osobie uprawnień, wskazując właśnie na art. 12 ustawy o kierujących pojazdami. A dokładna analiza tego przepisu prowadzi do wniosku , iż dotyczy on osób, które dopiero ubiegają się o wydanie prawa jazdy w innym niż objętym zakazem zakresie i nie ma zastosowania do osób , które posiadają określone uprawnienia do prowadzenia pojazdów.

Mając na uwadze powyższe, za słuszny należy zatem uznać postulat o zapewnieniu w powyższym zakresie nowej, nie budzącej wątpliwości regulacji, zwłaszcza ze wskazana praktyka prowadzi do sytuacji, gdzie organ administracji publicznej „niejako" rozszerza orzeczony przez sąd środek karny.

2) Nadto, z dniem 19 stycznia 2013r. został uchylony art. 138 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 poz. 1137 ze zm.) w brzmieniu:
„1. Decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy, w przypadkach określonych w art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. d i g. tj. w razie przekroczenia przez kierującego pojazdem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, wydaje starosta. 2. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy następuje po ustaniu przyczyny zatrzymania, z zastrzeżeniem art. 114 ust. 4."

Obecnie podstawę prawną w zakresie zatrzymywania praw jazdy przez starostę stanowi art. 102 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami, ale nie przewiduje się w nim zatrzymania prawa jazdy w razie przekroczenia przez kierującego pojazdem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego. Jedynie art. 103 ust.1 pkt 2) ustawy o kierujących pojazdami stanowi, że starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku: ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 4 lit. a. Zważyć jednak należy, że przepisy dotyczące kursów reedukacyjnych, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 4 lit a ustawy o kierujących pojazdami wchodzą w życie dopiero 4 stycznia 2016r.

Zatem, w aktualnym stanie prawnym, zdarza się stan faktyczny, w którym policjant na mocy dalej obowiązującego art. 135 ust.1 pkt 1 lit.g ustawy prawo o ruchu drogowym, ma obowiązek zatrzymania prawa jazdy wobec przekroczenia przez kierującego pojazdem 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, które z kolei przekazuje do starosty, ale organ ten nie posiada w tej chwili prawnej możliwości zatrzymania prawa jazdy do czasu uzyskania pozytywnego wyniku z kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji w drodze decyzji. W praktyce zaś, organ

administracji publicznej w tym okresie „przetrzymuje" prawa jazdy w depozycie bez podstawy prawnej.

A nie może budzić bowiem wątpliwości , że możliwość pozbawienia obywatela uprawnienia udzielonego bezterminowo przez organ administracji państwowej, a uprawnieniem takim jest również prawo jazdy, może nastąpić tylko wtedy, gdy istnieją warunki przewidziane w przepisach prawa materialnego. Dlatego i w tym zakresie konieczna jest uzupełniająca regulacja.

3) Kolejnym problemem jaki pojawił się na tle orzecznictwa z zakresu tzw. spraw komunikacyjnych jest kwestia kierowania na badania lekarskie do Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Rzeszowie w celu ustalenia braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

Starosta zgodnie z § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 07 stycznia 2004 r. w sprawie badań lekarskich kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami, może skierować na badania lekarskie osobę, co do której powziął wiarygodną informację o zastrzeżeniach w stanie zdrowia tej osoby, mogących powodować niezdolność do prowadzenia pojazdów. Często informacja ta pochodzi od Prokuratura i oparta jest na opinii psychiatryczno – psychologicznej , która sporządzona została na użytek odrębnego postępowania karnego, bez żadnego związku ze zdarzeniem o którym mowa w przepisach o ruchu drogowym. W orzecznictwie spotykamy się np. z opiniami sporządzanymi w związku z toczącym się postępowaniem karnym o znęcanie się nad rodziną. Organy I instancji pomijają ocenę tych opinii, kierując na badania niejako z automatu.

Tymczasem podejrzenie, że stan zdrowia kierowcy uniemożliwia kierowanie pojazdem, może opierać się na:

1) informacji o złym stanie zdrowia kierowcy albo zaobserwowanych u kierowcy objawach chorób, które stanowią przeciwwskazania do kierowania pojazdami (np. nałogowy alkoholizm, wady wzroku, słuchu czy ruchu);

2) wielokrotnym notowaniu kierującego w ewidencji popełniających przestępstwa lub wykroczenia drogowe, jeżeli okoliczności wskazują na brak sprawności fizycznej lub psychicznej.

4) Poważne trudności orzecznicze powodują niejednoznaczne przepisy prawa, stwarzające trudności w jednolitym ich rozumieniu przez strony i organ. Jednym z przykładów jest postępowanie dotyczące zmiany lasu nie stanowiącego własności Skarbu Państwa na użytek rolny. Związane jest to z reguły z potrzebą powiększenia gospodarstwa rolnego. Za odmową przemawia zasada powszechnej ochrony lasów oraz trwałości ich utrzymania, jak również konieczność ochrony środowiska naturalnego przed nieuzasadnioną degradacją. W ocenie organów rozstrzygających wnioski składane przez właścicieli lasów nie wskazują w sposób przekonywujący szczególnie uzasadnionej potrzeby przekształcenia lasu na użytek rolny, która jest warunkiem udzielenia zezwolenia na taką zmianę zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

W związku z tym, iż pojęcie „szczególnie uzasadnionych potrzeb" nie zostało przez ustawodawcę wyjaśnione ocena, czy w danej sprawie istnieją takie uzasadnione potrzeby siłą rzeczy bywa często dowolna lub nieobiektywna.

Wprawdzie przy wydawaniu tego typu decyzji organ zobowiązany jest kierować się regułą z art. 7 kpa i brać pod uwagę zarówno interes społeczny, jak i uzasadniony interes strony, ale powoduje to dalsze trudności w ocenie wystąpienia

przesłanek „wylesienia". Zazwyczaj sprawy kierowane są do ponownego rozpoznania ze względu na brak uzasadnienia przesłanek, którymi kierował się organ odmawiając zezwolenia. Dodatkowym utrudnieniem jest skąpe orzecznictwo sądowe i brak komentarzy do tego przepisu.

5) Na gruncie ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112 poz. 1198 ze zm.) nadal występują sprawy wynikające z niezrozumienia przez wnioskodawców trybu postępowania i możliwych środków odwoławczych.

Dotyczy to sytuacji, gdy informacja została udzielona przez organ lecz nie spełnia oczekiwań wnioskodawców. Ci zaś kierują do SKO zażalenie w trybie art. 37 kpa na bezczynność organu.

Powyższa ustawa w kompleksowy sposób reguluje procedurę dostępu do informacji publicznej, nie zawiera jednak przepisów, które dotyczyłyby bezczynności organu. Jednocześnie w bardzo wąskim zakresie ustawa odsyła do przepisów k. p. a. stanowiąc, że jedynie w kwestii wydania decyzji stosuje się przepisy k.p.a.
Obecnie orzecznictwo sądowo-administracyjne w tym zakresie jest jednolite i stabilne. Naczelny Sąd Administracyjny w tej kwestii wyraził wprost stanowisko, według którego w przypadku skargi na bezczynność adresata wniosku w przedmiocie dostępu do informacji publicznej stronie nie przysługuje na drodze administracyjnej żaden środek zaskarżenia (wyrok NSA z 24 maja 2006 r. sygn. akt I OSK 601/05, publ. w internetowej Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, dalej: CBOSA). Zasada ta nie dotarła jednak do wnioskodawców sprawiając, że nadal kierowane są do SKO zażalenia na bezczynność organu na podstawie art. 37 k.p.a.

6) Orzecznictwo Wojewódzkiego i Naczelnego Sądu Administracyjnego na bieżąco jest omawiane i wykorzystywane w kształtowaniu linii orzeczniczej Kolegium. Występują jednak przypadki niespójności wydawanych wyroków z przyjętą i ugruntowaną linią orzeczniczą NSA.

Aktualne orzecznictwo sądowe WSA kwalifikuje jako uchybienie organu, podlegające uwzględnieniu przez Sąd z urzędu, stwierdzone w tym postępowaniu przypadki braku udziału następców prawnych zmarłej strony.

Stwierdzając niedopuszczenie następców prawnych do udziału w postępowaniu , co stanowi naruszenie zasady czynnego w nim udziału stron – art. 10 § 1 k.p.a. Sąd bierze to naruszenie pod uwagę kwalifikując je jako dające z urzędu podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.

W oparciu o orzecznictwo NSA, wobec jednego z ostatnich wyroków, którym Sąd uchylił postanowienie SKO, skierowana została skarga kasacyjna, ponieważ budzi zasadnicze wątpliwości Kolegium możliwość uwzględnienia przez Sąd z urzędu przesłanki wznowienia z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. w sytuacji, gdy skarga nie została skierowana przez osobę pominiętą w postępowaniu (następcę prawnego zmarłej strony). Tylko zaś od woli strony, która została pominięta w postępowaniu zależy, czy skorzysta z prawa do żądania wznowienia, ewentualnie podniesienia zarzutu zaistnienia przesłanki wznowieniowej w skardze wniesionej do sądu administracyjnego. Inne podmioty nie mają prawa do zastępowania uprawnionej strony i korzystania z zarzutu wystąpienia podstaw do wznowienia, powołując się na to, że nie wszystkie podmioty, które powinny brać udział w postępowaniu, zostały do udziału w nim dopuszczone. Dotyczy to również Sądu który z urzędu nie ma podstaw do podnoszenia, że podmiot niewnoszący skargi został pominięty w

postępowaniu administracyjnym i z tej przyczyny stosowania art. 145 § 1 pkt 1 lit. b ustawy P.p.s.a.

Rozstrzygnięcie wniesionej skargi będzie miało istotne znaczenie dla dalszych rozstrzygnięć sądowych w odniesieniu do decyzji/postanowień SKO.

2. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.

Pozostałe do załatwienie sprawy dotyczą spraw które wpłynęły w większości w miesiącu grudniu 2013r.

3. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.

W 2013r. Kolegium wniosło 4 skargi kasacyjne natomiast wpłynęło 9 skarg kasacyjnych wniesionych przez strony postępowania. W 2013r. rozpatrzono 11 skarg kasacyjnych z lat poprzednich.

4. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie.

W 2013 roku nie było przeprowadzonych kontroli w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Tarnobrzegu

5. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych.
W 2013r. Prezes SKO w Tarnobrzegu nie wydawała postanowień sygnalizacyjnych.

6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium – opiniowanie aktów prawnych, zgromadzenia krajowe i regionalne SKO, szkolenia, wydawnictwa, współpraca z innymi organami państwa i instytucjami.

Kolegium prowadziło szkolenia swoich członków we własnym zakresie.

7. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych.

Budżet za rok 2013 wykonany został w 100 % . Zatrudnienie w 2013r. wynosiło 13 osób tj. 6 etatowych członków (6 z wyższym prawniczym, - 6 radców prawnych), oraz 7 pracowników administracyjnych (4 z wyższym wykształceniem, 3 z wykształceniem średnim). Płace wykonane zostały w 100%

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Tarnobrzegu
mgr Dariusz Widro

---

[1] - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,
[2] - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,